

**UNIVERZITA
KARLOVA**

VYSVĚTLENÍ ZADÁVACÍ DOKUMENTACE

dle § 98 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek,
(dále jen „ZZVZ“) k veřejné zakázce s názvem

„RUK – ÚVT – DODÁVKA, TECHNICKÁ PODPORA A ROZVOJ JEDNOTNÉHO EKONOMICKÉHO INFORMAČNÍHO SYSTÉMU NA UNIVERZITĚ KARLOVĚ – DRUHÉ OPAKOVÁNÍ“

1. Identifikační údaje veřejného zadavatele

Univerzita Karlova, Rektorát

Zadávací útvar: Ústav výpočetní techniky
Se sídlem: Ovocný trh 560/5, 116 36, Praha 1
IČO: 00216208
DIČ: CZ00216208
Kontaktní osoba: Ing. Jakub Papírník
E-mail: jakub.papirnik@ruk.cuni.cz
(dále jen „zadavatel“ nebo též „UK“)

2. Předmět vysvětlení

Zadavateli byla v souvislosti s výše uvedenou veřejnou zakázkou doručena žádost o poskytnutí vysvětlení zadávací dokumentace. Z tohoto důvodu zadavatel v souladu s ustanovením § 98 odst. 3 a 4 zákona poskytuje vysvětlení zadávací dokumentace k výše uvedené veřejné zakázce.

Žádost č. 1

Ve vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 26. 11. 2018 zadavatel v odpovědi na dotaz č. 9 shrnul, že všechny v ZD uvedené funkční požadavky, které mají povahu závazných požadavků na řešení, musí dodavatel splnit, jinak jeho nabídka bude vyřazena. Zároveň zadavatel upřesnil, že funkcionality nabízené dodavatelem nad rámec funkcionalit požadovaných zadavatelem v ZD nejsou předmětem hodnocení. Zadavatel rovněž upřesňuje, že předmětem hodnocení v citovaném parametru není ani celkový počet funkcionalit nabízeného systému ani počet veřejných institucí, v nichž je tento systém nasazen, neboť hodnoceno údajně bude to, zda systém danou funkcionalitou již disponuje, nebo zda ji bude nezbytné v rámci plnění veřejné zakázky teprve doprogramovat, a dále zda je již tato funkcionalita nasazena v provozu alespoň na jedné veřejné instituci.

Tazatel má za to, že předmětné dílčí hodnotící kritérium nadále nedává odpověď na otázku, jak se v rámci tohoto kritéria budou posuzovat a hodnotit dvě prakticky odlišné skutečnosti, a to „zda jsou funkcionality již naprogramované“ a proti tomu „zda tyto funkcionality byly někde nasazené či nikoliv“. Tazatel upozorňuje, že dle vymezení zadavatele jsou možné následující kategorie funkcionalit:

- a) jsou naprogramované, ale nejsou nikde nasazené,
- b) nejsou naprogramované a tudíž ani nemohou být nasazené,

c) jsou naprogramované a jsou i nasazené alespoň u jednoho zákazníka,

Zadavatel vůbec neřeší vzájemný poměr a „hodnotu“ funkcionalit v rámci v úvahu přicházejících kategorií. Je zřejmé, že nejlépe budou hodnoceny funkcionality v kategorii c), nicméně **tazatel žádá o upřesnění zadávacích podmínek** v tom smyslu, jak zadavatel vnímá vzájemnou výhodnost či nevýhodnost funkcionalit kategorie a) a b).

Tazatel připomíná, že je povinností zadavatele v zadávacích podmínkách přesně specifikovat svou preferenci, tedy dát dodavatelům jasný návod, které kvality nabídky jsou pro něj vhodnější a které méně vhodné. Tazatel upozorňuje, že zadavatel nemůže vyzvat dodavatele, aby „něco“ nabídli a hodnotící komise si to už „nějak“ přebere, jak to zadavatel učinil v totožném vysvětlení v odpovědích na dotazy č. 13 a 14.

Odpověď zadavatele

V Zadávací dokumentaci (dále též „ZD“), kap. 9.3 písm. a), je uvedeno, že *„Lépe bude hodnoceno řešení, které již splňuje maximum požadavků zadavatele uvedených v kapitole 3.1 přílohy č. 1 této ZD, a je v této podobě již nasazeno do provozu na některé veřejné instituci.“* Z toho jednoznačně vyplývá, že lépe budou hodnoceny ty funkcionality, které jsou naprogramovány a současně již nasazené do provozu alespoň u jednoho objednatele splňujícího definici uvedenou zadavatelem v ZD v poznámce pod čarou č. 9, což odpovídá variantě uvedené pod písmenem c) v žádosti tazatele. Varianty uvedené pod písmeny a) a b) v žádosti tazatele budou hodnoceny shodně, tj. je-li funkcionalita naprogramována, ale nenasazená do provozu, je to stejné, jako kdyby naprogramována nebyla. Dle názoru zadavatele je tento závěr jednoznačně dovoditelný z výše uvedeného textu v kap. 9.3 písm. a) ZD (viz spojka „a“ v uvedeném souvětí) a současně dostatečně jasně a určitě specifikuje preferenci zadavatele a dostatečně určitě informuje dodavatele, které kvality nabídky jsou pro zadavatele vhodnější a které méně vhodné.

Žádost č. 2

Ve vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 26. 11. 2018 zadavatel v odpovědi na dotaz č. 11 uvádí, že pro účely hodnocení v tomto parametru není třeba rozlišovat, co je výstup, a co je report, protože se v tomto parametru hodnotí všechny výstupy a reporty ze systému souhrnně. Hodnoceny budou výstupy a reporty, resp. jejich možnosti, dodavatelem v jeho nabídce označené za výstupy a reporty a popsané takovým způsobem, aby je zadavatel mohl zhodnotit. Dále zadavatel k tomuto dotazu uvádí, že předmětem hodnocení v citovaném parametru není absolutní počet výstupů a reportů, ani jejich parametrů, ale možnosti parametrizace výstupů a reportů ze systému a také to, zda popsané způsoby tvorby výstupů a reportů umožňují uživatelům samostatně upravovat výstupy a reporty dle aktuálních potřeb pomocí filtračních kritérií, a to i s možnostmi využití různých statistik a agregací.

Tazatel žádá o vysvětlení, jakým způsobem má dodavatel popsat své výstupy a reporty, aby je mohl zadavatel zhodnotit? Pokud má být totiž předmětem hodnocení výstup, musí být jasně stanoveno, jakým způsobem má být popsán, případně by měl zadavatel požadovat přímo předložení vzorového výstupu, neboť v opačném případě by předmětem hodnocení mohl být popis výstupu a nikoliv výstup samotný.

Dále tazatel žádá o vysvětlení toho, jak má dodavatel popsat své výstupy, když se v systému jedná o stovky a tisíce výstupů, přičemž téměř každý je parametrizovatelný. Jestliže předmětem hodnocení nebude počet parametrů, který jednoznačně určuje parametrizovatelnost (!!), jak potom může být hodnocena parametrizovatelnost? Přece parametrizovatelnost není určena ničím jiným, než počtem parametrů! V této souvislosti pak **tazatel rovněž nerozumí a žádá o vysvětlení**, jak budou

k hodnocení vedle parametrizace využity rovněž statistiky a agregace v souvislosti s parametrizací, neboť se jedná o zcela rozdílné výstupy ze systému.

Tazatel v této souvislosti připomíná, že zatímco jednotlivé systémy se svou kvalitou mohou lišit pouze minimálně, hodnotitelé mají k dispozici pouze škálu pěti bodů, kterou nemusí dostačovat na to, aby jednotlivé rozdíly systémů postihli. Rovněž platí, že jednotlivé EIS mohou mít různé výstupy lepší a horší, čímž budou vzájemně neporovnatelné – zadavatel by tedy měl definovat konkrétní výstupy a reporty jako vzorek, u kterých hodlá hodnotit jejich parametrizovatelnost, aby tak hodnocení bylo realizovatelné a nabídky vzájemně porovnatelné. Dle stávajícího znění hrozí, že tuto preferenci při posuzování jednotlivých výstupů a reportů provede až hodnotící komise, což bude zcela netransparentní postup.

Odpověď zadavatele

K této žádosti tazatele zadavatel uvádí, že předložení vzorového výstupu v nabídce je sice vhodné, ale není nezbytné. Nezbytné je, aby součástí nabídky byl takový popis daného výstupu, z něhož bude zřejmé, co daný výstup a na základě jakých dat obsahuje. Konkrétněji to zadavatel v zadávací dokumentaci nestanovuje, protože, jak sám tazatel uvádí, výstupů a reportů může být v jednotlivých systémech velké množství a struktura a obsah těchto výstupů mohou být velmi různorodé. Jakékoliv další upřesňování požadavků na výstupy a reporty, oproti tomu, co již zadavatel uvedl v zadávací dokumentaci, by tak mohlo být diskriminační.

Je-li daný výstup nebo report parametrizovatelný, je třeba v nabídce popsat jednotlivé parametry výstupu nebo reportu a funkci těchto parametrů, resp. jejich dopad na podobu a obsah výstupu/reportu. Zadavatel je nadále přesvědčen, že z pouhého počtu parametrů nelze odvodit míru parametrizovatelnosti výstupu, resp. reportu, neboť jednotlivé parametry mohou mít velmi rozdílnou podobu (může jít např. o jednoduché, nebo o složené parametry) a také rozdílný obor hodnot (např. celočíselný parametr poskytuje určitě širší možnost parametrizace než dvojhodnotový parametr typu „ano“/„ne“).

Využitím „statistik a agregací“ zadavatel myslel možnost využít agregační a statistické funkce ve výstupech a reportech, např. součty a průměry všech nebo vybraných hodnot apod., a to u těch výstupů a reportů, kde využití agregačních a statistických funkcí dává praktický smysl. Je třeba, aby dodavatel tyto možnosti dodávaného systému ve své nabídce uvedl a popsal tak, aby mohly být hodnoceny.

Pokud se budou systémy lišit minimálně, budou z hlediska hodnocení ve stejné kategorii a zadavatel jim v tomto kritériu přidělí stejný počet bodů. Jak již bylo uvedeno výše, struktura a obsah výstupů a reportů mohou být v jednotlivých systémech velmi různorodé. Proto zadavatel úmyslně předem nestanovuje, které konkrétní výstupy/reporty budou předmětem hodnocení, protože by tak mohlo dojít ke zvýhodnění některého (nebo některých) dodavatelů.

Žádost č. 3

Ve vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 26. 11. 2018 zadavatel v odpovědi na dotaz č. 12 uvádí, že za standardizované rozhraní se považuje rozhraní, které odpovídá standardům obvyklým pro v současnosti používané informační systémy. Jde zejména o rozhraní na bázi webových služeb ve standardech XML-RPC, REST nebo SOAP. Volba konkrétního standardu je na dodavateli. Otevřené rozhraní umožní na základě nastavení parametrů vyčítat různá data uložená v systému voláním příslušných služeb rozhraní bez přímého čtení dat z databáze systému. Administrátor bude konfigurovat rozhraní výběrem parametrů z poskytované kompletní sady parametrů.

Dle odpovědi má tazatel za to, že pokud bude alespoň jen jedno rozhraní EIS přizpůsobeno v současnosti používaným systémům v UK v jejich uvedených standardech a bude mít i jen jediný parametr, bude hodnoceno stejně, jako kdyby měl EIS stovky rozhraní se stovkami parametrů? Takto nastavené hodnocení by dle názoru tazatele neodpovídalo ekonomické výhodnosti nabídky. **Tazatel proto žádá o vysvětlení**, zda jeho pochopení je správné, nebo zda se bude hodnotit podle počtu rozhraní daného standardu a podle počtu parametrů?

Odpověď zadavatele

Ze ZD i předloženého vysvětlení ZD ze dne 26. 11. 2018 plyne, že lépe bude hodnoceno takové řešení, které nabídne standardizované a administrátorsky konfigurovatelné rozhraní, které bude uplatnitelné pro co nejvíce systémů UK. Je při tom lhostejné, zda budou všechny systémy UK integrovány s EIS jediným rozhraním, které bude pro každý ze systémů UK jinak parametrizováno, anebo bude pro každý ze systémů UK použito jiné rozhraní, avšak jeho parametrizace bude možná na úrovni administrátora EIS, bez potřeby programování.

Žádost č. 4

V bodě 9.3 písm. b) zadavatel uvádí, že bude hodnoceno „*Logické rozdělení funkcionalit do funkčních bloků (modulů) srozumitelných z pohledu uživatelů. Lépe bude hodnoceno řešení, které má modulární strukturu, a jednotlivé moduly systému odpovídají jednotlivým agendám uvedeným v kapitole 3.1.2 přílohy č. 1 této ZD.*“

Tazatel se ptá a žádá o doplnění zadávacích podmínek o specifikaci, co je v pojetí zadavatele považováno za „modul“. Jedna volba v uživatelském menu? Nebo skupina voleb soustředěná v jednom menu nebo podmenu? Dále tazatel žádá o vysvětlení, jak bude hodnocena srozumitelnost z pohledu uživatele? Bude vybrán náhodný uživatel, nebo zadavatel bude formovat vzorek uživatelů z prostředí zadavatele?

Odpověď zadavatele

Zadavatel uvádí, že bude hodnoceno „*Logické rozdělení funkcionalit do funkčních bloků (modulů) srozumitelných z pohledu uživatelů. Termín Modul je tedy uveden pro lepší orientaci se znalosti IT terminologie.* Struktura systému, tedy jednotlivé moduly při tom mohou odrážet členění uživatelského rozhraní systému, tj. odpovídat například jednotlivým položkám v hlavním menu systému, ale také nemusejí – členění systému na moduly může být pro koncového uživatele zcela skryto a tuto strukturu systému bude znát pouze jeho administrátor, protože na úrovni modulů systému se bude provádět jejich konfigurace a parametrizace.

Hodnocení srozumitelnosti systému z pohledu uživatele bude provádět hodnotící komise, jejímiž členy bude několik budoucích uživatelů systému pracujících v různých uživatelských rolích.

Žádost č. 5

V bodě 9.3 písm. c) zadavatel uvádí, že bude hodnocena „*Míra standardizace systému. Lépe bude hodnocen systém, jehož jádro bylo vyvinuto a je udržováno jako standardizovaný softwarový balík (tedy existuje jediná aktuální verze programového kódu jádra systému pro všechny zákazníky dodavatele a jeho přizpůsobení pro potřeby univerzity.*“

Tazatel se ptá a žádá o doplnění zadávacích podmínek o definici, jak bude měřena standardizace systému. Zadavatel dále vůbec nespecifikuje, co je chápáno jádrem systému, ačkoliv se zjevně bude jednat o klíčovou oblast hodnocení. Tazatel rovněž žádá o vyjasnění, jak komise vyhodnotí, že existuje jediná verze pro všechny zákazníky - spokojí se pouze s tvrzením dodavatele?

Odpověď zadavatele

Vzhledem k rozdílnosti ekonomických informačních systémů dostupných na trhu zadavatel podrobněji nedefinuje „jádro systému“, než jako to již učinil v ZD, konkrétně v poznámce pod čarou č. 10.

Zadavatel bude při hodnocení v tomto kritériu vycházet z tvrzení dodavatele uvedeného v jeho nabídce. V případě, že by však zadavatel pojal podezření, že dodavatelovo tvrzení není pravdivé, pak by si zadavatel (resp. hodnotící komise) toto tvrzení ověřil.

Žádost č. 6

V bodě 9.3 písm. f) zadavatel uvádí, že bude hodnocena „*Flexibilní podpora schvalovacích procesů. Lépe bude hodnocen systém umožňující administrátorem konfigurovatelné workflow pro schvalovací procesy týkající se ekonomické agendy.*“

Tazatel se ptá a žádá o doplnění zadávacích podmínek, jak se bude posuzovat konfigurovatelnost procesů ve chvíli nastavení systému, ve chvíli spuštění procesů a ve chvíli běhu procesů. Vymezení hodnotícího kritéria zcela pomíjí, že v jednotlivých fázích je tato konfigurovatelnost naprosto odlišná, přičemž není zřejmá preference zadavatele, na kterou z uvedených konfigurací bude klást větší důraz.

Tazatel dále žádá vysvětlit, co je považováno za konfigurovatelnost procesů administrátorem.

Odpověď zadavatele

Je třeba, aby dodavatel ve své nabídce popsal všechny možnosti konfigurace schvalovacích procesů, tj. jaké možnosti konfigurace může využít administrátor při nastavení systému, včetně toho, jak pak může běh jednotlivých procesů ovlivňovat konkrétní uživatel, a to v mezích, které administrátor uživateli umožnil při nastavení systému.

Jak je uvedeno v zadávací dokumentaci, zadavatel preferuje řešení, které umožňuje definovat schvalovací workflow při nastavení systému administrátorem. Je samozřejmé, že součástí schvalovacích workflow mohou být i rozhodovací kroky, které pak ovlivňují běh konkrétních procesů a v nichž uživatel volí konkrétní variantu, či jinak ovlivňuje běh daného procesu při jeho spuštění nebo až v jeho průběhu. Součástí nastavení systému administrátorem by pak měla být i možnost vkládání a parametrizace těchto rozhodovacích kroků do workflow pro příslušné typy procesů. Zadavatel bude v rámci tohoto hodnotícího kritéria hodnotit, jaké možnosti konfigurace schvalovacích procesů má administrátor při nastavení systému, a to včetně toho, jakou škálu rozhodovacích prvků může do jednotlivých schvalovacích procesů vložit. Další možnosti ovlivňování běhu procesů jednotlivými uživateli v tomto kritériu hodnocena nebudou.

Žádost č. 7

V bodě 9.3 písm. g) zadavatel uvádí, že budou hodnoceny „*Možnosti mobilního klienta. Lépe bude hodnocen systém s širší škálou funkcionalit a možnostmi konfigurace tohoto typu klienta.*“

Tazatel se ptá a žádá o doplnění zadávacích podmínek o vyjasnění, co má zadavatel na mysli pod pojmem „mobilní klient“. Prosíme o definici.

Tazatel dále žádá o sdělení, jaký typ aplikace je považován za mobilního klienta a dále co je chápáno pod pojmem „konfigurace mobilního klienta“. Zde tazatel žádá zejména o uvedení výčtu možností.

Odpověď zadavatele

Mobilním klientem zadavatel rozumí aplikaci určenou pro mobilní zařízení (telefony a tablety). Možnostmi konfigurace mobilního klienta se pak rozumí rozsah možností parametrizace mobilního

klienta. Definici konkrétních parametrů mobilního klienta nebo výčet možností zadavatel nestanovuje, s ohledem na velmi různorodé možnosti potenciálních mobilních klientů, kterými lze splnit požadavky popsané zadavatelem v zadávací dokumentaci. Jak je uvedeno v kapitole 3.2.2 Přílohy č. 1 ZD, *„zadavatel požaduje, aby z mobilních zařízení byly dostupné minimálně všechny agendy podporující elektronické schvalování (objednávky, závazky, pohledávky, cestovní příkazy, převody a vyřazení majetku) a manažerské informace (statistiky / přehledy, včetně sledování stavu čerpání jednotlivých zakázek řešiteli projektů)“*.

Žádost č. 8

V bodě 9.4 písm. a) zadavatel uvádí, že *„Preferována a lépe hodnocena bude tří- a vícevrstvá architektura s oddělením prezentační, aplikační a datové vrstvy, přičemž jako prezentační vrstva je preferován tenký klient v podobě webové aplikace.“*

Tazatel se ptá a žádá o doplnění zadávacích podmínek, zda a jakým způsobem bude lépe hodnocena vícevrstvá architektura oproti třívrstvé, neboť tato skutečnost není z popisu hodnocení vůbec zřejmá, ačkoliv pro samotné hodnocení může být naprosto zásadní.

Odpověď zadavatele

Z uvedeného znění ZD jasně vyplývá, že architektury se třemi a více vrstvami budou hodnoceny shodně.

Žádost č. 9

V bodě 9.4 písm. b) zadavatel uvádí, že bude hodnocen *„Koncept řešení uživatelského rozhraní z hlediska zajištění přehlednosti, ergonomie ovládání systému a logické struktury uživatelského rozhraní. Lépe bude hodnocen systém s vyšší intuitivností ovládání a s vyšší přehledností jednotlivých uživatelských rozhraní.“*

Tazatel se ptá a žádá o doplnění zadávacích podmínek, jakým způsobem hodlá zadavatel hodnotit přehlednost a intuitivnost řešení z pouhého konceptu řešení. Tazatel si dovoluje upozornit, že relevantní hodnocení těchto vlastností systému je možné realizovat pouze při práci se samotným systémem. Rozumí tedy tazatel správně, že v rámci nabídky má předložit již finální řešení celého systému? Pokud pak tazatel rozumí správně, prosí zadavatele o vysvětlení, zda požadavek na předložení již finálního řešení v rámci nabídky ve veřejné zakázce na vývoj takového systému není v rozporu s právními předpisy, neboť tím zadavatel fakticky zvýhodňuje řešení, které je již implementováno v prostředí zadavatele, a tedy logicky je jediné plně způsobilé k hodnocení těchto vlastností systému?

Odpověď zadavatele

Pojmem „koncept“ zadavatel myslel spíše „konceptci“ než „návrh“. Zadavatel bude „konceptci“ řešení uživatelského rozhraní skutečně posuzovat jen na základě popisu uživatelského rozhraní systému a jeho ukázek uvedených přímo v nabídkách dodavatelů. Tazatel však rozumí správně tomu, že v nabídce má předložit finální řešení (alespoň části) uživatelského rozhraní systému, neboť zadavatel primárně nepoptává vývoj systému na míru, ale řešení, které již z velké části existuje a v ideálním případě je i nasazeno v provozu na některé veřejné instituci (jak vyplývá např. z kap. 9.3 písm. a) ZD). Z tohoto důvodu se zadavatel rozhodl, že v rámci této veřejné zakázky umožní podat nabídku, která nebude obsahovat již hotové řešení, přičemž ale taková nabídka bude znevýhodněna v rámci hodnocení, což z popisu hodnocení v zadávací dokumentaci jednoznačně vyplývá. Zadavatel tím nijak nezvýhodňuje řešení, které je již implementováno v prostředí zadavatele, protože z toho, že zadavatel

již nějaké systémy používá, nikterak nevyplývá, že tyto systémy disponují přehledným uživatelským rozhraním, ergonomickým ovládáním a logickou strukturou uživatelského rozhraní.

Žádost č. 10

V bodě 9.4 písm. f) zadavatel uvádí, že bude hodnocena „*Vhodnost navržených technologií s ohledem na univerzálnost řešení. Toto kritérium hodnotí systém z pohledu zajištění podpory a dalšího rozvoje a zároveň spektra možných dodavatelů. Jako lepší bude hodnoceno otevřenější řešení, které potenciálně využívá standardizovaných technologií, a tudíž umožní využít pro další vývoj a úpravy systému více možných partnerů.*“

Tazatel se ptá a žádá o doplnění zadávacích podmínek o definici otevřenosti řešení, neboť se jedná o neurčitý pojem, který může být různými dodavateli interpretován různě. Tazatel dále žádá o definici toho, co zadavatel chápe pod pojmem „standardizovaných technologií“ a „univerzálních technologií“. Jaká obecně přijímaná autorita dle názoru zadavatele standardizuje používané technologie? Konečně tazatel žádá o definici spektra možných dodavatelů/partnerů?

Odpověď zadavatele

Hlavními záměry zadavatele je jednak předcházet situaci tzv. „vendor-lock-in“ (viz např. <https://www.epravo.cz/top/clanky/kratce-k-problematice-vendor-lock-in-108256.html>) a jednak integrovat EIS do prostředí ostatních informačních systémů a infrastruktury UK, při čemž toto bude pro zadavatele efektivnější, pokud bude EIS využívat standardizovaných technologií.

Zadavatel nechce dodavateli předepisovat, na jakých technologiích má být jím dodaný systém postaven a provozován (to by bylo diskriminační), ale zároveň musí zhodnotit, jaký dopad budou na provoz EIS a náročnost nezbytné integrace (časovou i finanční) mít dodavatelem zvolené technologie. Jde tedy o komparativní posouzení.

Žádost č. 11

V bodě 9.6 písm. c) zadavatel uvádí, že bude hodnocen „*Způsob zabezpečení rozhraní. Lépe bude hodnoceno řešení, které poskytne největší míru zajištění ochrany dat jak před jejich zneužitím, tak z hlediska ochrany před výpadkem/nedostupností rozhraní, a poskytne adekvátní prostředky pro bezpečnostní audit (logování a monitorování přenášených dat).*“

Tazatel se ptá a žádá o doplnění zadávacích podmínek o definici toho, jak je definovaná míra zajištění ochrany dat před jejich zneužitím? Pro transparentní hodnocení dále zadavatel musí definovat, jaké prostředky pro bezpečnostní audit považuje za „adekvátní“, aby dodavatelé věděli, za jakých podmínek bude jejich nabídka v tomto bodě hodnocena maximálním počtem bodů. Tazatel dále žádá o přesnou specifikaci toho, jakým způsobem musí být data logována.

Odpověď zadavatele

S ohledem na rozdílnost potenciálně nabízených systémů a jejich architektur nestanovuje zadavatel, jaké metody ochrany dat je třeba v daném systému aplikovat – takový postup by byl diskriminační. Úroveň zajištění ochrany dat bude pro jednotlivá nabídnutá řešení posouzena komparativně.

Stejně tak zadavatel nestanovuje, jaké „adekvátní prostředky“ pro bezpečnostní audit má dodavatel nabídnout. Důležité je, aby pomocí těchto prostředků bylo možné zjistit, kdy, kam, kým a jaká data byla přenášena rozhraním, a to s takovou úrovní detailu, aby bylo možné zpětně dohledat, zda přenos proběhl v pořádku a oprávněně, nebo byl někým nebo něčím narušen nebo negativně ovlivněn.

Žádost č. 12

V bodě 9.6 písm. d) zadavatel uvádí, že bude hodnocena „*Míra datové redundance mezi integrovanými systémy. Lépe bude hodnoceno lakové řešení, které umožní přístup k aktuálním datům, aniž by bylo nezbytné nadbytečně duplikovat primární data mezi systémy, zvláště pak takové řešení, které umožní sdílení souborů uložených v úložišti CUL mezi více systémy bez nutnosti jejich kopírování.*“

Tazatel se ptá a žádá o doplnění zadávacích podmínek o definici toho, jak se bude hodnotit redundance a neredundance. Počtem redundantních dat? Počtem záznamů? Objemem redundantních dat?

Odpověď zadavatele

Při posuzování datové redundance se bude zadavatel řídit především předpokládaným objemem redundantních dat, tj. nejlépe bude hodnoceno řešení, v němž bude celkový odhadovaný objem redundantních dat nejmenší.

S ohledem na výše uvedené je zadavatel plně přesvědčen, že jím zvolený způsob hodnocení naplňuje všechny základní zásady uvedené v § 6 ZZVZ a nevyžaduje další upřesnění.

3. Lhůta pro podání nabídek

Zadavatel nepřistoupil k úpravě zadávací dokumentace. Zpracování odpovědi si však s ohledem na dovolené v závěru roku vyžádalo více času než zákonem stanovené tři pracovní dny a z tohoto důvodu se zadavatel rozhodl prodloužit lhůtu pro podání nabídek o 6 pracovních dnů, tj.

Konec lhůty pro podání nabídek je nyní 18. 1. 2019 do 10:00.

V Praze dne 8. 1. 2019

.....
Ing. Jakub Papírník,
ředitel Ústavu výpočetní techniky